പള്ളികഥകൾ

മിനികഥകൾ **അറുപത്തി ഏഴ്** ജോയിക്കുട്ടി, ഡിട്രോയിറ്റ്

ജോസഫ് അച്ചൻ, അമേരിക്കയിലെ ഒരു ഓത്ത്ഡോക്സ് ഇട വകയിലെ ഒരു കുടുംബത്തിന് സംഭവിച്ച കാര്യമാണ് ഇവിടെ ഇപ്പോൾ പറയുന്നത്.

അടിയന്തിരം

അമേരിക്കയിലെ ഒരു പള്ളിയാണ് സംഭവസ്ഥലം. നാട്ടിൽ നിന്നും അമേരിക്കയിൽ കുടിയേറി വന്നതാണ് രവിയുടെ കുടുംബം. രേണുകയാണ് ഭാര്യ. ഉള്ളതു പറഞ്ഞാൽ അവർ സ്നേഹിച്ചു വിവാഹിതരായതാണ്. രണ്ടുപേരും നാട്ടിൽ തൊട്ടടുത്തടുത്തുള്ള നല്ല ഒന്നാന്തരം ഓത്ത്ഡോക്സ് കുടുംബത്തിൽ ഉള്ളവരാണ്. ഓമ്മവെച്ചനാൾ മുതൽ അവർ ഒന്നിച്ച് കളിച്ചു വളന്നവരാണ്. ഒരു ക്ലാസ്സിന്റെ വ്യത്യാസത്തിൽ ഒരേ സ്ക്കൂളിൽ പഠിച്ചു വന്നവരാണ്. എല്ലാ ദിവസവും കാലത്ത് അവർ ഒന്നിച്ചായിരുന്നു പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പോയിരുന്നത്. പ്രൈമറി കഴിഞ്ഞ് മിഡിലും കഴിഞ്ഞ് ഹൈസ്ക്കൂളിലും അവർ ഒന്നിച്ചായിരുന്നു സ്ക്കൂളിൽ പോയിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. ഹൈസ്ക്കൂൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രവി കോളേജിൽ പോയി. അടുത്ത വഷം രേണുക ഹൈസ്ക്കൂൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവളെ കോളേജിൽ വിടാനുള്ള സാമ്പത്തികശേഷി ആ കുടുംബത്തിനില്ലായിരുന്നു.

ആയിടയ്ക്ക് നാട്ടിൽ അവധിക്കു വന്ന രേണുകയുടെ കൊച്ചുപ്പാപ്പനും കുടുംബവും മടങ്ങി പോയപ്പോൾ അവളേയും കൂട്ടി കൊണ്ട് ഡൽഹിയ്ക്കു പോയി. അവക്ക് അപ്പോളുണ്ടായ കുഞ്ഞിനെ നോക്കാൻ അവക്ക് ഒരു സഹായമായി അവൾ. അവളുടെ കുടുംബത്തിന്റെ ദാരിദ്ര്യസ്ഥിതി മനസ്സിലാക്കിയാണ് അവളെ കൊണ്ടു പോയതും. അവൾ ഒരാളെങ്കിലും ദിവസവും പട്ടിണി കിടക്കാതെ കഴിയട്ടെ എന്നായിരുന്നു അവളുടെ കുടുംബവും. അവൾ വളരെ ദൈവാധീനവും മിടുക്കിയുമായിരുന്നതിനാൽ ആറു മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കൊച്ചുപ്പാപ്പന്റെ ഭാര്യ നേഴ്സായി ജോലി ചെയ്യുന്ന ആശുപത്രിയിൽ അവൾക്ക് നേഴ്സിംഗിന് പ്രവേശനം കിട്ടി. അതിനിടയിൽ അവക്ക് നാട്ടിൽ നിന്നും ഒരു സ്ത്രീയെ കിട്ടി അവരുടെ കുഞ്ഞിനെ നോക്കാനായി; അത് അവൾക്ക് ഒരു അനുഗ്രഹമായി മാറി.

രവി കോളേജിലെ പഠനം പൂത്തിയായപ്പോഴേക്കും രേണുകയുടെ പഠനവും കഴിഞ്ഞ് ആ ആശുപത്രിയിൽ തന്നെ സ്റ്റാഫ് നേഴ്സായി ജോലിയും കിട്ടി. ഏകദേശം ഒരു വഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ അവധിക്ക് നാട്ടിൽ വന്നു. കോളേജിലെ പഠനം എല്ലാം കഴിഞ്ഞ് ഏകദേശം ഒരു വഷത്തോളം പലസ്ഥലത്തും ജോലിക്കപേക്ഷിച്ച് വായനശാലയുമായെല്ലാം അവൻ കഴിഞ്ഞിരുന്ന സമയത്താണ് അവൾ നാട്ടിൽ വന്നത്. അവർ രണ്ടു പേരും പള്ളിയിൽ വെച്ച് കണ്ടുമുട്ടി. അവർ ഒരു പദ്ധതിയിട്ടു. നാട്ടിൽ വെറുതെ അപേക്ഷ അയച്ച് കഴിഞ്ഞാൽ എങ്ങും ജോലി കിട്ടത്തില്ല. അവൾ മടങ്ങി പോയപ്പോൾ അവനും കൂടെ വണ്ടി കയറി. ബോംബെയ്ക്കു പോവുകയാണെന്ന് പറഞ്ഞ് അവൾ യാത്ര തിരിക്കുന്നതിന് ഒരു ദിവസം മുമ്പേ അവൻ വണ്ടി കയറി എറണാകുളത്ത് ഒരു സുഹൃത്തിന്റെ കൂടെ താമസിച്ച് അടുത്ത ദിവസം അവളുടെ കൂടെ യാത്ര തുടന്നു. അവളുടെ ഒരു സുഹൃത്തിന്റെ വീട്ടിൽ അവനെ കൊണ്ടാക്കിയിട്ട് അവൾ അവളുടെ ഹോസ്റ്റലിൽ പോയി.

ഏതാനം ദിവസങ്ങൾക്കകം അവിടെ ഒരു ചെറിയ വീടെടുത്ത് അവർ ഒന്നിച്ച് താമസമാക്കി. അവൾ വളരെ മിടുക്കിയും കഠിനാദ്ധ്വാനിയുമായിരുന്നു. അവനും പല ദിവസങ്ങൾ അവന്റെ കോളേജ് വിദ്യാഭ്യാസം വെച്ചുള്ള ജോലി അന്വേഷിച്ച് പലയിടത്തും അന്വേഷിച്ചിട്ട് കിട്ടാതായപ്പോൾ കമ്പനി പണിക്ക് പോയി. ഇത്രയും നാൾ വലുതായി കഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ലായിരുന്ന അവന് ആദ്യ കാലങ്ങളിൽ ആ ജോലി വളരെ പ്രയാസമുള്ളതായിരുന്നു.

അവൻ വീട്ടിൽ വിവരം അറിയിച്ചു: അവനിപ്പോൾ ഡൽഹിയിലാണെന്നും അവന് ജോലി കിട്ടിയെന്നുമെല്ലാം. എന്നാൽ അവൻ വിവാഹം കഴിച്ച വിവരം അറിയിച്ചില്ല. അവളുടെ കുടുംബം വളരെ ദാരിദ്ര്യത്തിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്നതാണ്. അത്രയും പണവും പ്രതാവുമുള്ള ആ കുടുംബത്തിലെ ചെറുക്കൻ ഈ പെണ്ണിനെ വിവാഹം ചെയ്യെന്നറിഞ്ഞാൽ അത് ആ കുടുംബത്തിന് വളരെ നാണക്കേടാണ്. അവളുടെ കൊച്ചുപ്പാപ്പനോടും കുടുംബത്തോടും പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിരുന്നു ഇക്കാര്യങ്ങളൊന്നും നാട്ടിൽ അറിയിക്കരുതെന്ന്.

അവരുടെ നിയന്ത്രണത്തിനപ്പുറമായിപ്പോയി ആ ജീവിതം: ഒരു വഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു സുന്ദരി മാലാഖ കുഞ്ഞിനെ ദൈവം അവക്ക് നൽകിയെന്നാണ് അവന്റെ ഭാഷ. അവൾ ജോലി രാത്രിയിലാക്കി. കാലത്ത് അവൾ വന്നുകഴിഞ്ഞ് അവൻ ജോലിക്കു പോകും. അങ്ങിനെ ഓരോ വഷം കഴിയുമ്പോഴും ഓരോ മോളേ അവക്ക് ദൈവം സമ്മാനിച്ചു. അടുത്തത് ദൈവം നമ്മൾക്ക് ആൺകുഞ്ഞിനെ നൽകുമെന്നാശ്വസിച്ച് ആറാമത്തെ മോളേയും പ്രസവിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ: ഇനിയും പ്രസവിക്കാൻ എനിക്കു കഴിയുകയില്ലെന്നു പറഞ്ഞവൾ പ്രസവം നിത്തി. ഇളയ മോൾക്ക് നാലു വയസ് പ്രായമായപ്പോൾ രവിയുടെ പെങ്ങൾ വഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് പേപ്പറെല്ലാം ശരിയാക്കിയതിൻപ്രകാരം അവന് അമേരിക്കയിൽ പോകാനുള്ള വിസാ കിട്ടി. എന്തായാലും അവൻ പെട്ടന്ന് ബാക്കി പേപ്പറുകൾ എല്ലാം ശരിയാക്കി മക്കളും എല്ലാം കൂടെ അമേരിക്കയിലെത്തി. ഒരു ഭുൾ വാൻ നിറയെ ആൾക്കാരുമായി കുഞ്ഞാങ്ങള അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ അവക്ക് അതിയശയമായി. അവൾക്ക് രേണുകയെ നാട്ടിൽ വെച്ച് അറിയാമായിരുന്നു. അവൾ ദരിദ്ര കുടുംബത്തിലേതാണെങ്കിലും വളരെ സുന്ദരിയായിരുന്നു.

പെട്ടന്നു തന്നെ രേണുക ലൈസൻസ് ശരിയാക്കി രജിസ്റ്റേഡ് നേഴ്സായി ജോലി തുടങ്ങി. അവർ വേറെ എപ്പാട്ടുമെന്റെടുത്ത് പെട്ടന്നു തന്നെ താമസം തുടങ്ങി. അവൾ രണ്ടും മൂന്നും ജോലി ചെയ്ത് മക്കൾക്കെല്ലാം കൂടെ ഒരു മാതിരി കഴിയത്തക്കവിധമുള്ള വില കുറഞ്ഞ സ്ഥലത്തൊരു വീടു വാങ്ങി. രവിയ്ക്കെങ്ങും ജോലിയായില്ലങ്കിലും വീട്ടിലെ കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം അയാൾ ചെയ്തു. എല്ലാവക്കും കൂടെ ഒന്നിച്ച് പള്ളിയിൽ പോകത്തക്കവിധം ഒരു വാനും വാങ്ങി; അവൾക്ക് വണ്ടി വേറെ.

അവിടുത്തെ മൂന്നു പള്ളികളിലെ ചെറിയ പള്ളിയിലെ അംഗത്വവും എടുത്തു. അയാൾ പിശുക്കി ചെലവാക്കി കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ ഭംഗിയായി നടത്തി. കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ അവിടുത്തെ വലിയ പള്ളിയിലേക്ക് മാറി. വിശ്രമമില്ലാതെ രാപകൽ ജോലി കാരണം രേണുക വളരെ അവശയായി. അവളെ പരിശോധിച്ചപ്പോൾ ക്യാൻസറാണെന്ന് മനസ്സിലായി. വലിയ താമസം കൂടാതെ അവളുടെ അഭിനയം തീത്തു. വീടും വാഹനവും എല്ലാം കടത്തിലാണ്. അയാൾ അവസാനം കമ്പനി പണിക്കു പോയി. എന്നാൽ ആ വലിയ പള്ളിയിലെ പിരിവൊന്നും അയാളെകൊണ്ട് താങ്ങാവുന്നതിനപ്പുറമായിരുന്നു. അവൾ മരിച്ച് ഒരു വഷമായപ്പോൾ മക്കൾക്കെല്ലാം അമ്മയുടെ ആദ്യത്തെ ആണ്ടറുതി ഒരു മാതിരിയെങ്കിലും ഭംഗിയായി നടത്തണമെന്നാഗ്രഹമായി. ചെറിയ പള്ളിയിലായിരുന്നെങ്കിൽ എങ്ങിനേയും നടത്താമായിരുന്നു. ഇപോഴോ?